

(belaagden) tegen e. l. l. e.
(belaagden)

Griffier
Parketnr. : 66.L4.101694/05/SW3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 27 JUNI 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éénentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____ licentiaat, geboren te _____ : op _____
wonende te _____
2. _____ , bediende, geboren te _____ : op _____
wonende _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Als daders, ofwel om het hieronder omschreven misdrijf te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt

- A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (BS 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (BS 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die

HOGER BEROEP

- op 3/7/06 door
benedictijnen
- op 3/7/06 door het OR tegen

van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet,

door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu:

1. door op het terrein, gelegen te _____ in eigendom
ten kadaster gekend onder _____ hogervernoemd en
toebehorende aan _____ en wonende te
geboren te _____ op _____

een houten chalet/schildersatelier te hebben opgetrokken in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied

te _____ op een niet nader te bepalen datum tussen 1.1.1996 en 31.12.1996 (st. 5 en 17 verso)

2. en de sub 1 omschreven toestand in stand gehouden te hebben te _____ in de periode van 1.1.1997 tot en met 24.03.1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1,1°,66 (1°,2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titer IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

de sub A I hierboven omschreven toestand te hebben gehouden, te _____ n de periode gaande van 25.03.1997 tot 30.04.2000

de feiten sub B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999)

- C. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

op het terrein, omschreven onder de tenlastelegging A.1 door de instandhouding van de onder A.1 omschreven toestand

Te _____ vanaf 01.05.2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 05 december 2005

* * * * *

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **13 juni 2006** :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;
- de beklaagden _____ in hun middelen
van verdediging, voorgedragen door henzelf, bijgestaan door meester
advocaat te _____

* * * * *

STRAFRECHTELIJK

Nopens de feiten

3. Ingevolge een schrijven van het gemeentebestuur van _____ waarin melding wordt gedaan van een bouwovertreiding verbaliseert hoofdingspecteur _____ op 29.03.2005.

Hij stelt vast dat op het terrein aan _____ een houten chalet werd gebouwd zonder voorafgaande vergunning.

Op 29.03.2005 betekende voormelde verbalisant het bericht tot stopzetting aan de beide beklaagden, hetgeen werd bekrachtigd bij brief van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op datum van 06.04.2005.

In zijn verhoor verklaarde de eerste beklaagde onder meer dat hij en zijn echtgenote, de tweede beklaagde het perceel grond pas dat jaar verworven, doch dat zij het voorheen mochten gebruiken van zijn schoonvader. Op de plaats waar nu het chalet staat, stond vroeger naar zijn zeggen een bakstenen gebouw dat echter door de jaren heen op instorten was komen te staan. In de loop van 1996 heeft hij dit gebouw afgebroken en op dezelfde plaats een kleinere houten constructie opgetrokken, dit zonder een bouwaanvraag in te dienen. Hij dacht dat daar geen gevolgen aan zouden verbonden zijn nu hij een bestaand gebouwtje aan het vervangen was. In 2000 vroeg hij een regularisatie aan die uiteindelijk door de provincie werd geweigerd. Hij is van oordeel dat het gebouwtje geen storende invloed heeft op het landschap.

In haar verhoor verklaarde de tweede beklaagde dat zij de percelen met bijhorende gebouwen verwierf ingevolge een erfenis van haar vader. Zij bevestigt de verklaring van de eerste beklaagde, haar echtgenoot.

4. Volgens gewestplan _____ is het gebouw gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

5. Een regularisatievergunning werd geweigerd:

- door het college van burgemeester en schepenen op 26.04.2000
- door de bestendige deputatie op 27.06.2000

In het besluit van de bestendige deputatie wordt onder meer verwezen naar het negatief advies van de gemachtigde ambtenaar dat luidde 'ongunstig' en waar onder meer gesteld wordt dat de aanvraag principieel in strijd is met het van kracht zijnde plan, daar het geen agrarisch bedrijf betreft.

In rechte

6. De beklaagden worden vervolgd voor het optrekken van een houten chalet/schildersatelier in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied zonder vergunning (tenlastelegging A1) en het instandhouden ervan (tenlastelegging A.2, B en C).

7. De beklaagden betwisten de tenlasteleggingen niet, doch de eerste beklagde stelt onder meer in zijn schrijven dd. 28 maart 2005 (stuk 7, strafdossier) dat hij meewerkt aan agrarische, landschappelijke waardevolle en ecologische doelen. Bovendien zijn volgens hem de gebouwen met het landschap en de functies historisch verweven en meegegroeid. Hij benadrukt dat het niet erkennen van de positieve inzet van de beklaagden heel vreemd, onbegrijpelijk en onaanvaardbaar is.

8. Het optrekken van dergelijke chalet/schildersatelier in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is onmiskenbaar een ernstige inbreuk op een essentieel stedenbouwkundig bestemmingsvoorschrift. In dergelijke gebieden dient de landschapsbescherming en landschapsontwikkeling voorop te staan. De schoonheidswaarde in dergelijke gebieden, legt een dermate groot gewicht in de schaal dat zij als rechtsgoed werden beschermd.

De stelling van de beklaagden dat zij aanvankelijk niet zouden geweten hebben van de verplichting om voorafgaand een vergunning aan te vragen, betreft vooreerst een louter eenzijdige en niet verifieerbare bewering. Bovendien doet dit vanzelfsprekend niets af aan de strafbaarheid van voormelde inbreuken nu zij dit wel degelijk dienden te weten.

Gelet op hetgeen voorafgaat, acht de rechtbank de tenlasteleggingen A1, A2, B en C in hoofde van de beide beklaagden bewezen.

De rechtbank ziet geen enkele reden waarom een veroordeling de sociale en/of professionele situatie van de beklaagden onaanvaardbaar in het gedrang zou brengen of deze zou ontwrichten.

Er is geen reden om hen de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

De feiten zijn bovendien van die aard dat een straf noodzakelijk is.

Nopens de strafmaat

9. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn telkens de uiting van éézelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

10. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden, zoals onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

De beklaagden pleegden een ernstige inbreuk door zonder zich ook maar enigszins te bekommeren om de geldende regelgeving doelbewust een chalet/schildersatelier op te richten.

Zij dienen te beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagden. Ondanks het feit dat de beklaagden ter terechtzitting van 10 januari 2006 aankondigden de chalet alsnog te zullen afbreken en zij daartoe een uitstel verkregen, bleek ter terechtzitting van 13 juni 2006 dat zij dit niet deden en ook niet wensten te doen.

Beide beklaagden beschikken evenwel over een blanco strafregister hetgeen in hun voordeel spreekt.

In die omstandigheden kan aan de beklaagden een geldboete, zoals hierna bepaald te worden opgelegd. Om de beklaagden ervan te weerhouden in toekomst nog verdere inbreuken te plegen en rekening houdend met hun gunstig strafregister kan een deel van de geldboete met uitstel worden opgelegd.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Nopens het herstel

11. De stedenbouwkundig inspecteur vorderde bij brief van 21.04.2005 het herstel in de oorspronkelijke toestand.

De stedenbouwkundig inspecteur vorderde tevens een dwangsom van 100 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 100 EUR per dag.

12. De herstellvordering verwees onder meer naar het feit dat de opgetrokken constructie in geen enkel opzicht aan de agrarische functie gerelateerd is, maar enkel een functie heeft als schildersatelier en dat de eertijds als vergund geachte kleine landbouwerswoning in verkrotte toestand was waarna deze wederrechtelijk werd afgebroken en vervangen door de nieuwbouw chalet. Voorts wordt in de herstellvordering gewezen op het feit dat de constructie onverenigbaar is met de onmiddellijke omgeving die gekenmerkt wordt door een open en ongeschonden agrarisch gebied, de historische oorspronkelijke landbouwbedrijven buiten beschouwing gelaten en dat een houten chalet voor schildersactiviteiten duidelijk strijdig is met deze omgeving. Voorts wordt gesteld dat bestemmingen bij uitstek een toekomstig karakter hebben, dat het een voortdurende en toekomstgerichte betrachting is die bestemming te verwezenlijken en dat dit geen actieve verplichting inhoudt, maar stelselmatig gebeurt door middel van het (weigeren van) stedenbouwkundige vergunningen en dat dergelijke verwezenlijking niet kan worden doorkruist door het eigengericht optreden van de burger. Volgens de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wordt precies in dit dossier geïllustreerd dat dergelijke verwezenlijking vaak op natuurlijke wijze tot stand kan komen door het vanzelf verdwijnen van constructies door ouderdom (verkrotting).

De vordering is ontvankelijk en werd afdoende gemotiveerd.

13. Het herstel van de plaats is nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de inbreuk en het nadeel dat toegebracht wordt aan de ruimtelijke ordening.

De vordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Wat betreft de dwangsom.

14. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., en Cass. 22 april 1993, AR. en Cass. 21 september 1993, AR

De gevorderde dwangsom van 100 EUR per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklagden is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklagden die veroordeeld werden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat de illegale constructie ten spoedigste verdwijnt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

* * * * *

De feiten werden gepleegd voor en na 01.03.2004, datum waarop de wet van 7 februari 2003 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 45 decimes.

* * * * *

BURGERRECHTELIJK

Ingevolge de wet van 13 april 2005 (BS 3 mei 2005) dient de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 25, 38, 39, 40, 41, 50, 65, 66, 100 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;

art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964 ;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 4 V.T.Sv.

*****

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B en C SAMEN tot een **GELDBOETE van DUIZEND EUR (= 1.000 EUR).**

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EUR (= 5.500 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 70 DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van 35 dagen van de uitgesproken geldboete van duizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde _____ verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

* * * * *

ten aanzien van _____

Veroordeelt de beklaagde _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A1, A2, B en C **SAMEN tot een GELDBOETE van DUIZEND EUR (= 1.000 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EUR (= 5.500 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 70 DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde voor wat betreft VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van 35 dagen van de uitgesproken geldboete van duizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde _____ verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagden
HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar
Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 77.40 EUR.

Legt de beklaagden ELK tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG
EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B.
van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B van 28 december
1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in
strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11
december 2001.

*****

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur
en het openbaar ministerie het herstel zoals gevorderd, door de afbraak
van de wederrechtelijke chalet, door het verwijderen van alle
afbraakmaterialen, funderingen en vloerplaat en door het herstel van het
maaiveld naar het oorspronkelijke niveau.

En dit binnen een termijn van 6 maanden nadat onderhavig vonnis in kracht
van gewijsde zal zijn getreden en onder verbeurte van een dwangsom van
€ 100 per dag vertraging aan de Gewestelijk Stedenbouwkundige
Inspecteur en aan het openbaar ministerie.

ZEGT VOOR RECHT dat de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur of
het College van Burgemeester en Schepenen, ingeval het vonnis niet
vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien,
kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een
kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter;

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan voor zover er nog niet
definitief werd over geoordeeld.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **27 JUNI 2006**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier